

Hutkerk Emmen.

Dit jaar is het 50 jaar geleden dat de Hutkerk werd gebouwd. Eerst als Doopsgezinde gemeente. Daarna werd na ca. tien jaar met de Remonstranten en andere vrijzinnigen die hier onderdak gevonden hadden, de Hutkerk opgericht. Beide groeperingen zijn klein qua aantal, maar hebben erg veel raakvlakken op theologisch gebied. Er was meteen sprake van volledig integreren. Geen gescheiden kassen, ledensystemen e.d. Ook het kerkbestuur werd willekeurig gekozen door de leden. Bloedgroep was en is niet belangrijk, kennis en inzet wel.

De vorm van de kerk doet aan een hut denken, daar is het goed schuilen en zo was snel de naam gevonden.

Wat de kerkgenootschappen in de 15^e eeuw onderscheidde van de andere kerken, het eigen geweten, geweldloosheid en de predestinatieleer, is allang achterhaald in de moderne theologie.

Wat bleef is de vrijheid van denken en de openheid naar bijv. andersdenkenden, homo's en lesbiennes.

Deze vrijzinnigheid werd en wordt nog steeds vaak verward met vrijblijvendheid. Dat is een groot misverstand. Juist de grote nadruk die er op de eigen verantwoordelijkheid wordt gelegd, maakt dat je niet alleen als groep, maar ook als persoon verantwoordelijk wordt gesteld voor de noden in de wereld.

In de eigen geschreven belijdenis laat je zien wat deze opdracht voor jou betekent.

Wie zich in de geest van Christus met ons verbonden voelt, is bij ons welkom.

In de kerk èn aan het avondmaal. Dat is wat mij het gevoel van thuiskomen gaf en geeft.

Janneke v.d.Ruyt